

Βάπτισμα, μία νικητήρια πράξη (Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/23I90h0>]

Ένας μεγάλος σύγχρονος θεολόγος και ποιμένας, ο π. Αλέξανδρος Σμέμαν, γράφει:

«Τα ξορκίσματα σημαίνουνε τούτο: να αντιμετωπίσεις το κακό, να αναγνωρίσεις την πραγματικότητά του, να νιώσεις τη δύναμή του, και να φωνάξεις τη δύναμη που έχει ο Θεός να το καταστρέψει, Τα ξορκίσματα αναγγέλλουνε το επικείμενο Βάπτισμα ως μία πράξη νικητήρια.

»Στην τελετή του Βαπτίσματος, που είναι μια πράξη απελευθέρωσης και νίκης, οι εξορκισμοί προηγούνται γιατί καθ' όδόν προς την κολυμβήθρα αναπόφευκτα “χτυπάμε ” τη σκοτεινή και δυνατή μορφή που μας κλείνει αυτό το δρόμο. Πρέπει να μετακινηθεί από κεί, να εκδιωχθεί αν θέλουμε να προχωρήσουμε. Τη στιγμή που το χέρι του λειτουργού αγγίζει ένα παιδί του Θεού και το σημαδεύει με το σημείο του Χριστού, ο Διάβολος είναι εκεί υπερασπίζοντας αυτό που έκλεψε από το Θεό και το απαιτεί ως ιδιοκτησία του.

Μπορεί να μην τον βλέπουμε, αλλά η Εκκλησία γνωρίζει ότι είναι εκεί. Μπορεί να

μή βλέπουμε τίποτε άλλο παρά μια όμορφη και ζεστή «οικογενειακή» υπόθεση, αλλά η εκκλησία γνωρίζει ότι μια θανάσιμη μάχη είναι έτοιμη να αρχίσει, που ο τελικός της σκοπός δεν είναι εξηγήσεις και θεωρίες αλλά αιώνια ζωή ή αιώνιος θάνατος. Γιατί είτε το θέλουμε είτε όχι, είτε το γνωρίζουμε είτε όχι, όλοι μας έχουμε εμπλακεί σ' ένα πνευματικό πόλεμο που άρχισε να μαίνεται από καταβολής κόσμου. Σίγουρα ο Θεός έχει κερδίσει μια αποφασιστική μάχη, αλλά ο Διάβολος δεν έχει ακόμη υποταχθεί. Αντίθετα, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, θα περάσει στην τελευταία και πιο δυναμική μάχη του όταν πληγωθεί και καταδικαστεί θανάσιμα».

Με τον δεύτερο εξορκισμό η Εκκλησία επικαλείται τη δύναμη και την αγάπη του Θεού, ο οποίος εργάστηκε την απελευθέρωση του ανθρώπου από την τυραννία του διαβόλου. Και εν ονόματι της θείας αγάπης διατάσσει τον διάβολο να απομακρυνθεί από του νεωστί σφραγισθέντος εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο εξορκισμός αναφέρεται στα θαυμάσια έργα που εργάστηκε ο Θεός από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι την ένδοξη παρουσία του Χριστού. Ανάμεσα σ' αυτά αναφέρει και τη διάβαση της Ερυθράς θάλασσας: «Φοβήθητι τον Θεόν... τον θέντα εν ύδατι σφοδρώ τρίβον ασφαλή». Η διάβαση είναι από τα γεγονότα που προτύπωσαν το άγιο Βάπτισμα. Εκεί καταποντίστηκε ο Φαραώ ενώ εδώ ο νοητός Φαραώ. Ο Μ. Βασίλειος τονίζει: «Ο Ισραήλ δεν θα είχε απαλλαγεί από τον Φαραώ, αν δεν περνούσε από τη θάλασσα. Και εσύ δεν θα απαλλαγείς από την πικρή δουλεία του Διαβόλου, αν δεν περάσεις μέσα από το ύδωρ του Βαπτίσματος».

Ο Ι. Χρυσόστομος λέει και κάτι άλλο για τους εξορκισμούς. Με αυτούς προετοιμάζεται η καρδιά, στολίζεται για να δεχτεί τον μεγάλο επισκέπτη. «Επειδή, λέει ο Χρυσόστομος στους φωτισμένους, πρόκειται να δεχτείτε ως ένοικο τον επουράνιο Βασιλέα, γι' αυτό ύστερα από την κατήχηση σας παραλαμβάνουν οι εντεταλμένοι να επιτελούν τους εξορκισμούς, και σαν να προετοιμάζουν οίκημα στον Βασιλέα που έρχεται, έτσι καθαρίζουν την διάνοιά σας με τα φοβερά εκείνα λόγια των εξορκισμών και διώχνουν κάθε επινόηση του πονηρού. Ετοιμάζεται έτσι η διάνοια άξια να δεχτεί τον Βασιλέα... Εκτός όμως από αυτό, οι εξορκισμοί δημιουργούν μεγάλη ευλάβεια στην ψυχή και οδηγούν σε μεγάλη κατάνυξη».

Και ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων τονίζει: «Να δέχεσαι με ζήλο τους εξορκισμούς. Είτε γίνονται με εμφυσήσεις, είτε με τις ευχές, είναι η σωτηρία της ψυχής σου. Σκέψου ότι έχουμε χρυσάφι ακατέργαστο και νοθευμένο με διάφορα μέταλλα...

»Εμείς θέλουμε να έχουμε καθαρό χρυσάφι. Πως είναι δυνατόν να καθαριστεί το χρυσάφι από τα άλλα μέταλλα χωρίς φωτιά; Έτσι, δίχως εξορκισμούς δεν μπορεί να καθαριστεί η ψυχή».

Εδώ θέλω να σταματήσω και να κάνω μια παρατήρηση. Δυστυχώς πολλοί ιερείς, από βιασύνη ή αμέλεια ή άγνοια της σημασίας των εξορκισμών, παραλείπουν είτε έναν είτε δύο ακόμη. Κάτι τέτοιο είναι εντελώς απαράδεκτο. Ο άγιος Κύριλλος τονίζει σ' αυτό που διαβάσαμε: «Δίχως εξορκισμούς δεν μπορεί να καθαριστεί η ψυχή».

[Συνεχίζεται]